

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Václava Trajera a soudců JUDr. Jiřího Derfla a JUDr. Martiny Vernerové ve věci

žalobce: **B. S.**, narozen X,
bytem X,
zastoupen JUDr. Emilem Flegelem, advokátem,
sídlem K Chaloupkám 3170/2, 106 00 Praha 10,

proti
žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**, odbor dopravy a silničního hospodářství,
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 9. 2022, č. j. KUUK/136633/2022/DS/Hac,

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje ze dne 15. 9. 2022, č. j. KUUK/136633/2022/DS/Hac, se **zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 11 228 Kč do třiceti dnů ode dne právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství, ze dne 15. 9. 2022, č. j. KUUK/136633/2022/DS/Hac, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Kadaň, odboru dopravy, (dále jen „správní orgán prvního stupně“) ze dne 19. 5. 2022, č. j. 23063/2022/Chloub. Tímto rozhodnutím správní Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

orgán prvního stupně podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), zamítl námitky žalobce jako neodůvodněné a potvrdil provedený záznam 12 bodů ke dni 13. 2. 2022 v registru řidičů.

Žaloba

2. V podané žalobě žalobce namítal, že žalovaný nevypořádal a zcela ignoroval klíčové odvolací námitky předestřené žalobcem v doplnění odvolání (nedatováno, doručeno správnímu orgánu prvního stupně dle otisku razítka dne 17. 6. 2022, pozn. soudu). Žalobce obsáhle citoval svou argumentaci z doplnění odvolání, kdy jádrem jeho argumentace byla odvolací námitka, že v případě příkazového bloku č. S2764504 ze dne 13. 2. 2022 nebyl v bloku skutek dostatečně popsán, když bylo pouze uvedeno, že žalobce byl shledán vinným z přestupku spočívajícího v tom, že nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem, aniž by bylo specifikováno, zda žalobce byl řidičem či spolujezdcem, přičemž v odvolací argumentaci žalobce zdůrazňoval, že nebyl řidičem vozidla, nýbrž pouze spolujezdcem, a proto mu nemohly být přičteny body do registru řidičů, neboť body lze přičíst jen v případě přestupku řidiče. Žalobce konstatoval, že žalovaný sice v napadeném rozhodnutí odvolací námitky zrekapituloval a překopíroval text prvoinstančního rozhodnutí, ale následně námitky věcně nijak nevypořádal, když toliko uvedl, že tyto „*nejsou relevantní*“ a že „*se k nim není třeba podrobně vyjadřovat*“, aniž takový závěr jakkoli odůvodnil. Napadené rozhodnutí tak dle názoru žalobce postrádá zákonné náležitosti dle § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Dle žalobce napadené rozhodnutí neobsahuje informaci, jak se žalovaný vypořádal s odvolacími námitkami stran toho, že sice ve vozidle nebyl připoután bezpečnostním pásem, nikoliv však jako jeho řidič, když toto není v příkazovém bloku ani uvedeno, což bez dalšího zakládá nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí.
3. Dle žalobce není namístě, aby v žalobě rozebíral správnost svých odvolacích námitek a dále rozvíjel v žalobě svou obhajobu, neboť soudní řízení není třetí odvolací instancí a neslouží ani k tomu, aby se žalovaný dodatečně vypořádal s podaným odvoláním a odůvodnil své rozhodnutí např. až v replice k žalobě, neboť tak měl učinit právě v žalobou napadeném rozhodnutí a neučinil-li tak, je dána nepřezkoumatelnost jeho rozhodnutí.

Vyjádření žalovaného k žalobě

4. Žalovaný k výzvě soudu předložil správní spis a písemné vyjádření k žalobě, přičemž navrhl, aby soud žalobu zamítl pro nedůvodnost. Konstatoval, že se řádně vypořádal se všemi odvolacími námitkami na stranách 6 a 7 napadeného rozhodnutí, kde uvedl, že v předmětném příkazovém bloku č. S2764504 jsou řádně vyplněné veškeré kolonky, a proto se jedná o platný doklad pro vydání rozhodnutí, přičemž byl porovnán soulad příkazového bloku s oznámením o přestupku.
5. Dle žalovaného žalobce vytrhl z kontextu argumentaci žalovaného v napadeném rozhodnutí, kde uváděl, že odvolací námitky nejsou relevantní a není třeba se k nim podrobně vyjadřovat. Žalovaný v napadeném rozhodnutí totiž poukázal na skutečnost, že žalobce zpochybňuje závěry správního orgánu při hodnocení veškerých záznamů a uvádí mnohdy i zcela absurdní námitky. Za takovou absurdní odvolací námitku považoval žalovaný mimo jiné právě tvrzení žalobce, že byl pokutován za nepřipoutání se bezpečnostním pásem jako spolujezdec, a nikoli jako řidič.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Posouzení věci soudem

6. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť žalobce s tímto postupem výslovně souhlasil a žalovaný do dvou týdnů od doručení výzvy nesdělil svůj nesouhlas s takovýmto projednáním, ačkoli byl ve výzvě výslovně poučen, že nevyjádří-li se v dané lhůtě, má se za to, že souhlas s rozhodnutím bez jednání byl udělen.
7. Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
8. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu a po prostudování obsahu předloženého správního spisu dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
9. Soud připomíná, že bodový systém zavedený zákonem o silničním provozu obecně spočívá v tom, že řidičům motorových vozidel jsou za vybrané přestupky a trestné činy proti bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích zaznamenávány „trestné“ body do určité výše, jež jsou podle aktuální judikatury (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2015, č. j. 6 As 114/2014-55) považovány za trest ve smyslu čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod. V praxi to znamená, že za spáchaný přestupek nebo trestný čin bude řidiči uložena sankce podle zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“), zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“) nebo podle zákona o silničním provozu, případně trest za spáchaný trestný čin, a zároveň ještě, půjde-li o vybraný přestupek nebo trestný čin spadající do systému bodového hodnocení, mu bude zaznamenán stanovený počet bodů. Při dosažení nejvyššího stanoveného počtu bodů pozbývá řidič odbornou způsobilost k řízení motorových vozidel a s tím i řidičské oprávnění. Zákon v příloze upravuje taxativní výčet protiprávních jednání a počtů bodů, které za tato jednání budou zaznamenány. Počet bodů za určité jednání je stanoven fixně, a tudíž při záznamu bodů nelze uplatnit správní uvážení ohledně počtu bodů, které budou zaznamenány, a stejně tak nelze zaznamenat body za jednání, které není v příloze uvedeno (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2012, č. j. 5 As 118/2011-103).
10. Z výše uvedeného popisu současně vyplývá zásadní rozdíl mezi řízením o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů a řízením o přestupcích, na základě kterých se body do registru řidičů zaznamenávají, přičemž na rozdílnost obou řízení zcela správně upozornil žalovaný v napadeném rozhodnutí. V řízení o jednotlivých přestupcích proti bezpečnosti silničního provozu je projednáváno, zda se stal skutek definovaný zákonem o přestupcích či v jiném právním předpisu jako přestupek a zda byl řidič obviněn z jeho spáchaní jeho pachatelem, případně další okolnosti související s naplněním skutkové podstaty přestupku. V řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů je předmětem řízení posouzení, zda byl záznam bodů v registru řidičů proveden v

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí o přestupku a zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku. Předmětu řízení pak odpovídá i výrok rozhodnutí a jeho odůvodnění. Z těchto skutečností je třeba vycházet při podání opravných prostředků, jsou-li zákonem připuštěny. Jak plyne z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, v námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů lze z povahy věci uplatňovat námitky v tom smyslu, že řidič žádný přestupek vůbec nespáchal, přesto mu byly v registru řidičů zaznamenány body, případně že ke spáchání přestupku z jeho strany sice došlo, nicméně byl mu zaznamenan nesprávný (vyšší) počet bodů. Na druhou stranu však již řidič nemůže rozporovat údaje o skutkovém stavu či právní kvalifikaci obsažené v jednotlivých blocích – k tomuto účelu námitkové řízení neslouží. V případě námitek proti zaznamenání bodů tedy může být zkoumáno pouze to, zda byl záznam proveden v souladu se způsobitelným podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení stanovenému v zákoně.

11. Na základě shora učiněných závěrů je rovněž možné posoudit charakter oznámení policie o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení podle § 123b odst. 2 zákona o silničním provozu. Oznámení poskytuje správnímu orgánu toliko určitou informaci o věci, nelze však z něj bez dalšího vycházet v případech, kdy se v řízení vyskytnou pochybnosti o údajích zde zaznamenaných (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-46). Správní orgány si proto v rámci přezkumu záznamu bodů v registru řidičů ve sporných případech musí vyžádat pokutové bloky a z nich zjistit, zda oznámení plně odpovídá skutečnostem uvedeným v pokutovém bloku. Pro samotný akt, na jehož základě byl záznam proveden, přitom platí presumpce správnosti a není na odvolací instanci, resp. soudu, aby se zabývaly jeho zákonností a správností. Pouze v případě, že by tento akt byl zákonem předepsaným způsobem zrušen, musel by správní orgán body z registru odstranit, což by se mělo podle § 156 správního řádu stát usnesením vydaným *ex officio* (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2012, č. j. 5 As 118/2011-103).
12. Soud konstatuje, že v žalobě byla uplatněna pouze jediná žalobní námitka spočívající v nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, kdy dle žalobce žalovaný nevypořádal jeho odvolací námitky, jejichž podstatou bylo tvrzení, že v případě příkazového bloku č. S2764504 ze dne 13. 2. 2022 nebyl v bloku skutek dostatečně popsán, když bylo pouze uvedeno, že žalobce byl shledán vinným z přestupku spočívajícího v tom, že nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem, aniž by bylo specifikováno, zda žalobce byl řidičem či spolujezdcem, přičemž žalobce v odvolání i žalobě zdůrazňoval, že byl pouze spolujezdcem ve vozidle, přičemž za takový přestupek mu nemohly být přičteny body do registru řidičů.
13. Náležitosti správního rozhodnutí jsou upraveny ve správním řádu. Podle § 68 odst. 3 správního řádu platí, že *„v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.“*
14. Podle § 89 odst. 2 správního řádu platí, že *„odvolací správní orgán přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřiblíží; tímto ustanovením není dotčeno právo na náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem.“*

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

15. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů má místo zejména tehdy, opomene-li správní orgán či soud na námitku účastníka zcela (tedy i implicitně) reagovat (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012-45, či ze dne 29. 6. 2017, č. j. 2 As 337/2016-64). Přehlédnout přitom nelze ani fakt, že správní orgány a soudy nemají povinnost vypořádat se s každou dílčí námitkou, pokud proti tvrzení účastníka řízení postaví právní názor, v jehož konkurenci námitky jako celek neobstojí. Takový postup shledal ústavně konformním i Ústavní soud v nálezu ze dne 12. 2. 2009, sp. zn. III. ÚS 989/08: *„Není porušením práva na spravedlivý proces, jestliže obecné soudy nebudují vlastní závěry na podrobné oponentuře (a vyvracení) jednotlivě vznesených námitek, pakliže proti nim staví vlastní ucelený argumentační systém, který logicky a v právu rozumně vyloží tak, že podpora správnosti jejich závěrů je sama o sobě dostatečná.“* (srov. také rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2015, č. j. 9 As 221/2014-43).
16. Soud shledal, že žalovaný v doplnění odvolání (nedatováno, doručeno správnímu orgánu prvního stupně dle otisku razítka dne 17. 6. 2022) uplatnil prakticky jedinou stěžejní námitku směřující vůči jedinému příkazovému bloku č. S2764504 ze dne 13. 2. 2022. Vůči dalším rozhodnutím, na jejichž základě dosáhl žalobce 12 bodů v registru řidičů, nebyly v odvolání žádné námitky uplatněny. V rámci předmětné stěžejní odvolací námitky žalobce mimo jiné uvedl, že *„v popisu skutku v příkazovém bloku ani oznámení přestupku není uvedeno, že by odvolatel neměl být připoután jako řidič vozidla, a že by se tedy mělo jednat o jednání, za které se připisují body v kartě řidiče.“* Žalobce dále v rámci odvolací námitky uvedl, že *„sice nebyl připoután bezpečnostním pásem, ale jako spolujezdec, což je jednání, za které nelze připsat trestné body. V příkazovém bloku není uvedeno, že se odvolatel předmětného přestupku dopustil jako řidič vozidla, a skutečnosti v bloku neuvedené si nelze následně domýšlet nebo je dovozovat, nadto bez opory v jakýchkoliv důkazních prostředcích.“* Na podporu skutečnosti, že žalobce byl pouze spolujezdcem ve vozidle, žalobce v rámci odvolací námitky upozornil, že *„ani nepředkládal řidičský průkaz, ale toliko občanský průkaz, což je v příkazovém bloku rovněž uvedeno.“* Dále žalobce v doplnění odvolání argumentoval ve vztahu k podpisu pokutového bloku, že *„předmětný příkazový blok odvolatel podepsal a pokutu uhradil jako spolujezdec ve vozidle, kdy takto s ním byl přestupek projednán, takto mu byl popsán a takto s ním také souhlasil. Pokud by měl být trestán jako řidič vozidla, příkazový blok by nepodepsal a s přestupkem nesouhlasil. Že by mu byla ukládána pokuta jako řidiči, však na místě policista netvrdil a toto do příkazového bloku ani do oznámení o uložení pokuty příkazem na místě nenapsal. Neexistuje tedy žádný podklad pro záznam bodů v kartě řidiče za předmětný přestupek, neboť za něj nebyl trestán řidič vozidla.“*
17. Soud z příkazového bloku č. S2764504 ze dne 13. 2. 2022 zjistil, že je v něm uvedeno porušení dvou zákonných povinností žalobcem. Jednak je uvedeno porušení § 5 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, dle kterého je řidič povinen užít vozidlo, které splňuje technické podmínky stanovené zvláštním právním předpisem, kdy skutek je popsán v kolonce 5 příkazového bloku slovy *„výfuk přesahuje obrys vozidla.“* Dále je v témže příkazovém bloku uvedeno porušení § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, dle kterého je řidič povinen být za jízdy připoután na sedadle bezpečnostním pásem, pokud jím je sedadlo povinně vybaveno podle zvláštního právního předpisu, kdy skutek je popsán v kolonce 5 téhož příkazového bloku slovy *„nepřipoután bezpečnostním pásem za jízdy.“* V předmětném příkazovém bloku je dále v kolonce 6 uvedeno, že pokuta byla uložena za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu.
18. Žalovaný v napadeném rozhodnutí na straně 5 reprodukoval obsah odůvodnění prvostupňového rozhodnutí ohledně jednotlivých údajů v předmětném příkazovém bloku,

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

příčemž z dalšího textu napadeného rozhodnutí je zřejmé, že se žalovaný s uvedenými údaji ztotožnil. Ve vztahu k odvolacím námitkám stran předmětného příkazového bloku žalovaný na straně 6 napadeného rozhodnutí uvedl, že „námitky nejsou relevantní. V pokutovém bloku č. S2764504 jsou řádně vyplněny veškeré kolonky, a tudíž se jedná o platný podklad pro vydání rozhodnutí. Odvolací orgán se podrobně k napadenému i k ostatním pokutovým blokům vyjádřil shora tohoto rozhodnutí, kdy byly porovnány se záznamy o přestupku a s napadeným rozhodnutím, kdy nebyly shledány žádné závady, které by mohly vést ke zrušení napadeného rozhodnutí.“ K citované argumentaci žalovaného soud uvádí, že argumentace žalovaného prakticky nijak nereaguje na stěžejní odvolací námitku ohledně nedostatečného popisu skutku v příkazovém bloku. Žalovaný v napadeném rozhodnutí konstatoval, že odvolací námitky žalobce nejsou relevantní, s čímž však soud nemůže souhlasit, neboť skutečnost, jakého porušení povinnosti se žalobce dopustil a zda je takové porušení postihováno body v registru řidičů, jsou relevantními odvolacími námitkami. Vzhledem k tomu, že nedostatečný popis skutku představoval stěžejní odvolací námitku, bylo třeba, aby takovou odvolací námitku žalovaný explicitně vypořádal v napadeném rozhodnutí, což se však nestalo. Judikatura uvedená soudem výše i zmiňovaná žalovaným sice uvádí, že není třeba vypořádat veškeré odvolací námitky, pokud je z rozhodnutí zřejmé jejich implicitní vypořádání, avšak zároveň zmíněná judikatura klade důraz na to, že je třeba vypořádat explicitně základní odvolací námitky. Soud by proto očekával, že v napadeném rozhodnutí bude jednoznačně uveden postoj žalovaného k argumentaci žalobce, že byl pouze spolujezdcem ve vozidle, když v popisu skutku v kolonce 5 předmětného pokutového bloku není jednoznačně uvedeno, zda žalobce nebyl připoután bezpečnostním pásem jakožto řidič vozidla či spolujezdec. Za takové situace měl žalovaný v napadeném rozhodnutí předestřít svou argumentaci, z jakých důvodů vycházel ze závěru, že žalobce byl řidičem a nikoli spolujezdcem. Soud si takovou argumentaci dokáže představit, avšak bylo by nepřípustné, aby nahrazoval chybějící argumentaci žalovaného vlastní úvahou.

19. Soud dále shledal, že žalovaný nereagoval v napadeném rozhodnutí ani na související odvolací argumentaci žalobce, který v rámci odvolacích námitek na podporu závěru, že byl pouze spolujezdcem ve vozidle, poukazoval na skutečnost, že jakožto spolujezdec předkládal při projednání přestupku pouze občanský a nikoli řidičský průkaz. Dále žalovaný dostatečně nereagoval v napadeném rozhodnutí ani na argumentaci žalobce, že s ním byl přestupek projednán jakožto se spolujezdcem a že nevěděl o tom, že je sankcionován za nepřipoutání bezpečnostním pásem jakožto řidič vozidla, a že kdyby věděl, že je sankcionován jako řidič, tak by příkazový blok nepodepsal. Žalovaný k této problematice podpisu příkazového bloku na straně 7 napadeného rozhodnutí uvedl, že „pokud by měl pan Svoboda jakékoli pochybnosti i pochybnosti o poučení policisty během projednávání přestupku na místě, neměl projevit svůj souhlas s blokovým řízením, jako i s údaji zaznamenanými na příkazovém bloku a měl naopak využít svého práva na zahájení běžného řízení o přestupku.“ K citované argumentaci žalovaného soud uvádí, že se daná argumentace míjí s podstatou odvolací námitky, jelikož žalobce netvrdil v odvolání, že by měl nějaké pochybnosti, zda je s ním přestupek projednáván jako s řidičem či spolujezdcem, nýbrž tvrdil, že s ním byl přestupek projednán jako se spolujezdcem. Takovou odvolací argumentaci však žalovaný v napadeném rozhodnutí de facto nevypořádal.
20. Na straně 6 napadeného rozhodnutí žalovaný uvedl, že „odvolatel zpochybňuje závěry správního orgánu při hodnocení veškerých záznamů a uvádí mnohdy i zcela absurdní námitky. Správní orgán konstatuje, že se k těmto námitkám není třeba podrobněji vyjadřovat, neboť tyto námitky byly fakticky vypořádány právě v napadeném rozhodnutí správního orgánu.“ K citované argumentaci žalovaného soud uvádí, že žalovaný považoval odvolací námitky Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

žalobce za „*mnohdy zcela absurdní*“, avšak soud již výše vysvětlil, že odvolací námitky byly relevantní. V citované argumentaci žalovaný upozornil, že předmětné námitky byly již fakticky vypořádány v prvostupňovém rozhodnutí, s čímž však soud nesouhlasí, jelikož námitku, že v případě příkazového bloku č. S2764504 ze dne 13. 2. 2022 žalobce nebyl řidičem vozidla, nýbrž spolujezdcem, uplatnil žalobce až v odvolacím řízení. Proto se správní orgán prvního stupně nemohl touto námitku zabývat a z jeho rozhodnutí ani nevyplývá, že by nad rámec námitek uplatněných v prvním stupni posuzoval, zda byl žalobce řidičem či spolujezdcem.

21. S ohledem na výše uvedené skutečnosti soud napadené rozhodnutí postupem podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. zrušil pro vadu řízení spočívající v nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů rozhodnutí, neboť žalovaný se dostatečným způsobem nevypořádal s podaným odvoláním. V dalším řízení bude pak žalovaný podle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán právním názorem, který byl vysloven v tomto zrušujícím rozsudku.
22. Vzhledem k tomu, že žalobce měl ve věci plný úspěch, soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. uložil žalovanému zaplatit mu do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení v celkové výši 11 228 Kč. Náhrada se skládá ze zaplaceného soudního poplatku za žalobu ve výši 3 000 Kč, z částky 6 200 Kč za dva úkony právní služby advokáta žalobce po 3 100 Kč podle § 35 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 7 a § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „AT“) [převzetí a příprava zastoupení – § 11 odst. 1 písm. a) AT; podání žaloby – § 11 odst. 1 písm. d) AT], z částky 600 Kč jako náhrady hotových výdajů advokáta [dva režijní paušály po 300 Kč podle § 35 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 13 odst. 1 a 3 AT] a z částky 1 428 Kč představující 21% DPH, kterou byl advokát podle zvláštního právního předpisu povinen odvést z vyčíslené odměny za zastupování a náhrady hotových výdajů.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Ústí nad Labem 9. ledna 2024

Mgr. Václav Trajer, v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.